

udelukkende med henblik på værdifast kapitalanbringelse eller jordspekulation.

Det fremhæves herved, at de foreslåede bestemmelser ikke tager sigt på en ændring af den nuværende administrative praksis, hvorefter de hensyn, der taler for at bevare en ejendom som landbrugsejendom, sædvanligvis viger for udviklingen, hvad enten det drejer sig om oprettelse eller udvidelse af industrielle virksomheder el. lign. eller om byernes eller de bymæssige bebyggelsers udvikling, over alt hvor denne sker som led i en ordnet udvikling.

I tilfælde, hvor lovens administration vil være af fredningsmæssig eller byudviklingsmæssig betydning eller berører væsentlige erhvervsmæssige eller nationaløkonomiske interesser, vil der i overensstemmelse med sædvanlig administrativ praksis før afgørelsen blive indhentet udtalelse fra de myndigheder, der skal varetage nævnte interesser, ligesom der i øvrigt forudsættes etableret et snævert samarbejde med lands- og egnsplanlægnings- samt fredningsplansmyndighederne.

I forbindelse med de foreslåede ændringer har man dels med henblik på en forenkling af lovgivningen om erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme dels af administrative og lovtekniske hensyn anset det for hensigtsmæssigt at søge de forskellige bestemmelser i landbrugslovens kap. II og loven om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord indarbejdet i en ny selvstændig lov om erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme.

Om forslaget enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 1. Der foreslås alene givet bestemmelser om erhvervelse af ejendomsret over landbrugsejendomme, jfr. dog § 6 om brugeligt pant. Uden for forslaget regler falder altså lejerrettigheder og andre begrænsede rettigheder over fast ejendom, jfr. dog herved det nedenfor under bemærkningerne til § 9 anførte.

Forslaget er endvidere begrænset til kun at omfatte landbrugsejendomme. Dette er en lempelse i forhold til lov nr. 127 af 16. april 1957 om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord (institutionsloven), der omfatter al fast ejendom, der benyttes landbrugsmæssigt.

Forslaget er endelig begrænset til ikke at omfatte landbrugsejendomme, der er beliggende i områder, som ved byudviklingsplan er udlagt til inder- eller mellemzoner. På dette punkt betegner forslaget en lempelse såvel i forhold til institutionsloven som i forhold til landbrugslovens kap. II.

De foreslåede ændringer, der er begrundet dels i

den ændring, der samtidig foreslås gennemført i landbrugsloven, hvorefter frie jorder, der er samvurderet med landbrugsejendommen, inddrages under landbrugsejendommens tilliggende, dels i den samtidig foreslåede udvidelse af statens forkøbsret, og som i øvrigt er begrundet i praktiske administrative hensyn, må påregnes især at ville få betydning med hensyn til personers og selskabers køb af landbrugsjord til byggeformål m. m. i byernes opland.

Indenfor det af loven omfattede område kan personer frit erhverve indtil 2 landbrugsejendomme, medens de i lovens § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte selskaber m. v. kun kan erhverve adkomst på landbrugsejendomme med landbrugsministerens tilladelse.

Betegnelsen selskaber, foreninger og andre sammenslutninger, offentlige eller private institutioner, stiftelser og legater tager sigt på alle kategorier af selskaber og sammenslutninger, således at kun en eller flere ved navn angivne personer samt den danske stat og danske kommuner frit kan erhverve adkomst på de af loven omfattede ejendomme.

I § 1, 2. punktum, indeholdes en nærmere angivelse af, hvad der forstås ved, at en person er medejer af en landbrugsejendom. De foreslåede bestemmelser afviger fra de nuværende bestemmelser i landbrugslovens § 9, hvorefter enhver anpart, som en person ejer i en landbrugsejendom i personlig eje, tæller med uanset partens størrelse, og hvorefter en person først anses som medejer af en et selskab tilhørende ejendom, såfremt han og hans nævnte pårørende tilsammen ejer mindst $\frac{1}{2}$ af selskabets kapital. De foreslåede ændringer tager sigt på dels at bringe lovens løsning af dette spørgsmål mere i overensstemmelse med det synspunkt, at det er den reelle indflydelse, der normalt kan opnås ved erhvervelse af en vis medejendomsret, der bør være afgørende, dels at tilvejebringe ens regler for henholdsvis medejendomsret i en landbrugsejendom i personlig eje og medejendomsret i en landbrugsejendom i selskabseje.

I § 1, stk. 2, foreslås som betingelse for personers adgang til frit at erhverve indtil 2 landbrugsejendomme, at erhververen skal tage bopæl på ejendommen, medmindre han i forvejen har bopæl på en ham eller hans nærmeste familie tilhørende landbrugsejendom. Kravet om bopæl på ejendommen indebærer, at den pågældende skal have sit faste og varige hjem på ejendommen, så længe han ejer denne. Heri ligger imidlertid ikke, at erhververen skal have uafbrudt ophold på ejendommen. Midlertidigt — men måske længere varigt — ophold andre steder vil således ikke i sig selv medføre, at bopælskravet ikke kan anses for opfyldt. Afgørelsen må bero på